

følgelig, at der vil komme en Kritik af Forslaget, og at det vil gaa til et Udvalg, og jeg anser det for givet, at dette Udvalg ogsaa vil lytte til denne Kritik og, hvis der er Grund dertil, ogsaa tage Hensyn dertil. For mit Vedkommende anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling i Udvalg.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det er med en ikke ringe Grad af Betænkelighed, jeg tager Ordet i denne Sag. Da jeg i Gaar tegnede mig som Taler lige efter de 4 Ordførere, havde jeg tænkt mig, at der fra den Sagkundskab, som blev repræsenteret ved disse, ogsaa skulde lyde en Kritik over Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, men der har kun lydt en ublandet Velvillie mod Lovforslaget. Man skulde efter disse 4 Ordføreres Udtalelser tro, at dette Lovforslag var saa ideelt, som det vel kunde tænkes. Der har af Talerne kun været ydet en Honnør til den højtærede Minister, til Generaldirektøren og til Udvalget. Det var en saadan Velvillie, at man kunde synes, det var haabløst for en Lægmand, foren Mand, der som jeg maa regne sig til de ikke-sagkyndige, at begynde en Kritik over det foreliggende Forslag. Jeg kunde maaske have faaet nogen Sagkundskab ved Hjælp af den Betænkning, der er afgivet af Kommissionen, hvis man ikke omhyggeligt havde vaaget over, at den ikke kom frem saa tidligt, at den kunde være Medlemmerne til nogen Nytte ved denne Sags Behandling. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor det er sket. Jeg kunde forstaa, hvis man vilde sige: Af Hensyn til Generaldirektøren og Personalet ventede vi med at offentliggøre Kommissionsbetænkningen, indtil Generaldirektørens og Personalets Udtalelser kunde vedlægges, saa at de tre Betænkninger kunde følges ad. Det var et Hensyn at vise Generaldirektøren og Personalet, som jeg fuldt ud kunde anerkende; men naar Generaldirektøren den 17. November og Personalet den 30. Oktober kommer med deres Udtalelser til Kommissionsbetænkningen, forekommer det mig at være ubetinget forkasteligt, at Ministeren omhyggeligt vaager over, at denne Betænkning skal være dybt hemmelig, at de, der har faaet den at se — som Personalet f. Eks. —, har faaet den i Fortrolighed med Forpligtelse til ikke at nævne, hvad de har faaet at se i den, saa længe, at vi først faar den forelagt 8 Dage før første Behandling. Det er omhyggeligt at vaage over, at Kritikken holdes nede. Jeg

kan ikke se, at det kan have anden Hensigt. Jeg forstaaer ikke, at dette sker med et saa omfattende Aktstykke, som disse 3 Betænkninger fra Kommissionen, fra Generaldirektøren og fra Personalet er. Aktstykket er saa omfattende, at det er umuligt for os Lægfolk, der ikke er Jernbanemænd, ikke har siddet i Jernbanedvalget og ikke paa anden Maade er inde i Jernbaneledelsen, at sætte os ind i det og danne os et Skøn over, hvilke Indvendinger der er berettigede og hvilke ikke. Naar jeg derfor agter at fremsætte en Kritik over Lovforslaget, maa det staa som en Lægmands Betragtning. Det er muligt, at jeg bliver sablet ned af den store Sagkundskab, men jeg vover alligevel i al Forsigtighed at fremkomme med mine Betænkkeligheder.

Jeg begynder her med § 1, som blev saa højt lovprist af samtlige Ordførere. Denne Paragraf siger, at Generaldirektøren sorterer umiddelbart under Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg ved nok, at det er rigtigt, at mange Kokke fordærver Mæden, og at det, hvis vi kunde faa den rette Mand paa den rette Plads, vilde være heldigt at have en enevældig Generaldirektør, der efter sit eget Hoved bestemte, hvorledes Statsbanerne skulde ledes, men det forekommer mig, at man, hvis saa skal være, kun har gjort det halve Skridt. Hvorfor skal han saa staa under Ministeren for offentlige Arbejder? Det er det svage Punkt i Lovforslaget. Man fjerner Generaldirektøren, men beholder Ministeren for offentlige Arbejder som den, der staaer over Generaldirektøren for Statsbanerne. Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) sagde, at vi oven i Købet havde Finansudvalget at ty til, naar der var Tale om Ledelsen af Banerne. Jeg synes, det er et højest uheldigt Forhold, at en saadan Generaldirektør, naar han finder det, formaalstjenligt, kan benytte Ministeren og eventuelt Finansudvalget og Rigsdagen som Dæksmand, medens det i alle Tilfælde vil blive hans Mening, der bliver den raadende. Denne Sætning kan, som Lovforslaget er ordnet, omskrives saaledes, at der kommer til at staa, at Ministeren for offentlige Arbejder kommer til at staa direkte under Generaldirektøren. At saa er Tilfældet, har vi mange Gange haft Indtrykket af under Rigsdagens Arbejde. Det er Ministeren for offentlige Arbejder, der sorterer under Generaldirektøren. Hvis vi kommer med Indvendinger, ved vi i Forvejen, hvordan Svaret lyder, selv med de skiftende Ministre: General-